

توصیه‌های کلیدی به راهیان کوه و کویر

آن‌طور که دهقان‌پور به تپش توضیح می‌دهد، سفر به کوه و کویر باید با آگاهی، برنامه‌ریزی قبلی و دانستن خطرات پیش‌رو باشد. او چند توصیه مهم به عاشقان کوه و کویر دارد:

۱ اولین توصیه‌ام به مردم و به خصوص کسانی که حرفه‌ای نیستند، این است که هرگز به تنهایی وارد کوه یا کویر نشوند. بعضی‌ها می‌گویند به کوه می‌رویم حالمان خوب می‌شود، درحالی‌که ممکن است آخرین سفرشان باشد.

۲ هنگام سفرهای حساس به کوه یا کویر حتماً باید یک لیدر یا راه بلد محلی همراه شوند. فردی باید آنها را همراهی کند که با خطرات مسیر و این‌که در چه نقطه‌ای می‌توان آب پیدا کرد و چه نقاطی خطرناک است، آشنا باشد.

۳ اگر گم شدند هرگز انرژی خود را بیهوده مصرف نکنند. از لحاظ علمی، وقتی انسان گم می‌شود، در بسیاری از موارد ناخودآگاه به سمت چپ متمایل می‌شود و پس از ۲۴ ساعت دوباره به همان نقطه اول برمی‌گردد که این کار باعث از بین رفتن انرژی و آب و آذوقه می‌شود. هر زمان که مسیر درست و مطمئن را پیدا کردند، حرکت کنند.

۴ بسیاری از مردم تصور می‌کنند جهت‌یابی در بیابان کار آسانی است، چون چشم همه جا را می‌بیند، در حالی‌که این‌طور نیست و جهت‌یابی در کویر حتی از دریا هم سخت‌تر است. در چنین شرایطی، تمام علائم و نشانه‌هایی را که در اطراف‌شان مشاهده می‌کنند، به خاطر بسپارند. جهت قرار گرفتن درخت یا کوه در سمت چپ و راست و... تمام اینها به فرد کمک می‌کند هنگام برگشت دچار مشکل نشود.

۵ خودرویی که با آن سفر می‌کنند، حتماً آفرود و دو دیفرانسیل باشد. خودروی معمولی با بهترین و مجهزترین امکانات هم نمی‌تواند کمک‌کننده باشد. اگر خودرو در جایی گیر کند، خارج شدن از آن به آسانی امکان‌پذیر نیست.

۶ آب آشامیدنی و آذوقه را به اندازه نیاز خود برندارند. این احتمال را بدهند شاید گرفتار شدند و به آب و غذای بیشتری نیاز داشتند یا با فردی مواجه شدند که او به آب و غذای بیشتری برای نجات نیاز داشت. در این شرایط همراه داشتن آب و غذای اضافه مانند کنسروجات بسیار نجات‌بخش است. بعضی‌ها به اندازه یک نصفه روز، یک شب یا نهایت یک ۲۴ ساعت مواد خوراکی و آب برمی‌دارند در حالی‌که آذوقه‌شان بیش از این مقدار باید باشد.

۷ مسیرشان را حتماً به چند نفر اطلاع دهند تا اگر گم شدند، دوستان یا خانواده‌شان از نیروهای امدادی درخواست کمک کنند.

همه باید و نبایدهای سفر به کوه و کویر

حبیب دهقان‌پور، نجاتگر امدادی ۴۰ ساله‌ای است که سابقه ۱۲ سال کوه‌نوردی و ۱۰ سال کویرنوردی را در

کارنامه کاری‌اش دارد. او خاطرات زیادی از افرادی دارد که در کویر و کوه دچار مشکل شده بودند. به گفته او، اغلب کسانی دچار مشکل می‌شوند که کوه و کویر را دست‌کم می‌گیرند و بدون برنامه‌ریزی به دل خطر می‌زنند.

در پس زمینه ذهن دهقان‌پور خاطراتی از این افراد ثبت شده است. او به تپش می‌گوید: «چند سال پیش خواب دیدم یک خودروی ۴۰۵ در یک نقطه از کویر که جای آن را می‌شناسم، گیر کرده است. ساعت ۲ و نیم نیمه‌شب از خواب پریدم. آب خوردم و بعد که می‌خواستم دوباره بخوابم، با خودم فکر کردم نکند واقعاً خوابم درست باشد و افرادی در آن نقطه از کویر گرفتار شده باشند. سوار خودروی آفرودم شدم و به سرعت به جایی که در خواب دیده بودم، راندم. ساعت ۳ نیمه شب به آنجا رسیدم و در عین ناباوری دیدم چهار سرنشین پژو که یک زن و شوهر و فرزندانشان بودند، در حال گریه کردن هستند. بدون رد و بدل کردن حتی یک کلمه، خودروی‌شان را بکسل کردم و آنان را به جاده اصلی رساندم و پس از اطمینان از این‌که با طی مسیری به شهر دسترسی پیدا می‌کنند، از آنان جدا شدم. دو سال پس از این حادثه، یک روز که در کافه نشسته بودم، خانمی به میزم نزدیک شد و گفت مرا می‌شناسید؟ گفت من همان خانمی هستم که همراه شوهرم در کویر گم شده بودیم و شما نجات‌مان دادید. با تعجب از من پرسید شما از کجا می‌دانستید ما به کمک نیاز داریم که گفتم خواب دیدم و آن خانم هم حسایی تعجب کرده بود.»

خاطره دومی که دهقان‌پور برای تپش تعریف می‌کند، مربوط به قرار دوستانه‌ای بوده که او و همسرش با دوستان‌شان داشتند: «قرار بود در نقطه‌ای از کویر تجمعی دوستانه داشته باشیم. لوازم موردنیازمان را برداشتیم و با همسرم حرکت کردیم. بعد از طی مسافتی، به همسرم گفتم اگر موافق باشی بیابان را دور بزنی و از نقطه دیگری برویم. همسرم هم از این پیشنهاد استقبال کرد. در ادامه راه، دوباره تغییر مسیر دادم و باز هم همسرم استقبال کرد. بعد از مدتی ناگهان متوجه پرابدی شدم که وسط بیابان گیر افتاده بود. سرنشینان آن هم زن و شوهری بودند که آب آشامیدنی‌شان تمام شده بود. همسرم که ترسیده بود، گفت جلو نرو شاید قاچاقچی باشند. گفتم قاچاقچی که با پرابدی نمی‌آید وسط بیابان. نزدیک شدیم و با آنان صحبت کردیم. مشخص شد مسیر را اشتباهی رفته‌اند و از طرفی صفحه کلاج خودروی‌شان هم خرد شده بود. دوباره پرابدی را بکسل کردم و بعد با دوستان‌شان تماس گرفتم و ماجرا را برایشان توضیح دادم. نیم ساعت بعد آنها را به جاده اصلی رساندم و خدا را شکر نجات پیدا کردند.»

۲۸ خرداد ۹۶، دانشکده علوم پزشکی ایران‌شهر از مرگ دو نوجوان بر اثر گرما و تشنگی هوا خبر داد. به گفته مسؤول دانشکده، روز قبل از حادثه، پنج نوجوان بودند برای گشت‌وگذار به ماکتوب‌هایشان در مسیر برگشت پنج نوجوان را آزار می‌داد و تشنگی ساله بودند، طاقت‌شان طاق شد و سکوتان حرکت کنند. مدتی پس از و در نهایت به دلیل شدت گرما و است دادند. نفر سوم که فاصله‌ای مرکز درمانی مسکوتان منتقل شد.

آبان سال ۹۹ برای خانواده دانیال حسین‌زاده هشت ساله بسیار سخت گذشت. فصل برداشت که می‌شد، کشاورزی می‌رفتند تا محصول هر چهار ساله‌اش همراه مادر و مشغول برداشت محصول بودند که گذشت، خاله دانیال سرش را بین زیاد نبود و خاله تصور می‌کرد باوهر دانیال را در آغوش گرفت و فانه بزن‌گشته بود و همین باعث به سمت زمین کشاورزی رفتند و به گوش نیروهای امدادی رسید و وودک گمشده آغاز کردند.

یت جسد او در بستر یک رودخانه بال، او در زمان بازگشت به خانه، یک کیلومتر با خانه فاصله داشت می‌کرد، زنده می‌ماند.

فرجام تلخ پدر و پسر در جازموریان

در حالی‌که اغلب اهالی سیستان و بلوچستان می‌دانند بیابان‌های خشک و بی‌آب و علف جازموریان، قتلگاه افراد نابلد است، خبر مفقود شدن دو شهروند زاهدانی در بیابان‌های جازموریان منتشر شد. مفقودی‌ها یک مرد ۲۸ ساله همراه پسر دوساله‌اش بود. به گفته خانواده مرد جوان، او به تازگی از زندان آزاد شده بود و بلافاصله پس از آزادی به همسرش گفته بود برای انجام یک مراسم مذهبی به نقطه دورستی خواهد رفت.

مرد جوان پسرش را در آغوش کشید و سفرش را آغاز کرد. گرمای هوا لحظه به لحظه شدیدتر می‌شد و به همان میزان پدر و پسر، توان از کف می‌دادند. پس از کمی پیاده‌روی، پدر راه را گم کرد. چند بار به اطرافش نگاه کرد، اما نتوانست مسیر درست را پیدا کند. با همسرش تماس گرفت و به او گفت راه را گم کرده است و بی‌هدف پرسه می‌زند. پس از گذشت مدتی، گوشی تلفن همراه همسر مرد جوان به صدا درآمد. آن طرف خط مردی از پاسگاه حامل خبر بدی برای زن جوان بود و به او گفت شوهرش فوت شده است. زن جوان موضوع را به برادر همسرش خبر داد و او نیز با پاسگاه تماس گرفت. ماموران نیروی انتظامی به او گفتند علاوه بر برادرش، برادرزاده دو ساله‌اش هم به‌خاطر گرمای بیش از حد و تشنگی جان خود را از دست داده است.

برای کویرنوردی علاوه

بر آذوقه و آب کافی،

توجه داشته باشید

از خودرویی استفاده

کنید که حتماً آفرود و

دو دیفرانسیل باشد.

خودروی معمولی با

بهترین و مجهزترین

امکانات هم نمی‌تواند

کمک‌کننده باشد.